

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 662

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 29 august 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 387 din 14 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (2) raportat la art. 36 lit. c) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor	2-3
Decizia nr. 392 din 14 iunie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite	4-5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
605. — Hotărâre pentru acordarea de ajutoare de urgență familiilor și persoanelor singure, cetățeni români, afectate de calamitățile naturale produse în Italia în 24 august 2016	6-7
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
44. — Ordin pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 1—4, art. 10 și 11 din Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 14/2016 privind stabilirea unor măsuri provizorii referitoare la implementarea Codului rețelei pentru Sistemul național de transport al gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 16/2013.....	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 387**

din 14 iunie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (2) raportat la art. 36 lit. c) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (2) raportat la art. 36 lit. c) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, excepție ridicată de Societatea Comercială „RPG Guard 2012” — S.R.L. din Suceava în Dosarul nr. 14.132/314/2014 al Judecătoriei Suceava, care formează obiectul Dosarului nr. 1.250D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care precizează că instituirea prin lege a unor condiții pentru înscrierea la cursurile de calificare profesională în domeniul de pază sau protecție, condiții deopotrivă aplicabile tuturor destinatarilor normei, nu aduce atingere egalității în drepturi a cetățenilor ori dreptului la învățatură.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 iulie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 14.132/314/2014, **Judecătoria Suceava a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (2) raportat la art. 36 lit. c) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „RPG Guard 2012” — S.R.L. din Suceava într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece condiția impusă de art. 39 alin. (2) din Legea nr. 333/2003 obstrucționează dreptul la calificare profesională al persoanei care dorește să obțină o calificare, fără a avea intenția de a profesa ca agent de pază. Astfel, dispozițiile legale criticate îl pun pe furnizorul de formare profesională în situația de a refuza formarea profesională a persoanelor cu antecedente penale pentru infracțiuni săvârșite cu intenție, ceea ce determină încălcarea dreptului fundamental la învățatură. De asemenea, invocă faptul că există situații în care persoane cu antecedente penale doresc să se înscrie la cursuri de formare profesională, în speranța legitimă că, atunci când vor fi reabilitate, vor reuși mai ușor să își găsească un loc de muncă.

6. **Judecătoria Suceava** consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (2) raportat la art. 36 lit. c) din Legea nr. 333/2003 este neîntemeiată. Condiționarea persoanelor care urmează să îndeplinească atribuții de pază sau protecție de lipsa antecedentelor penale pentru infracțiuni săvârșite cu intenție este justificată obiectiv, fiind circumscrisă totodată marjei de apreciere de care statul beneficiază în legiferarea acestei materii. Instanța judecătorească consideră că dispozițiile criticate nu obstrucționează în niciun fel accesul la învățatură. Societatea petentei nu este o instituție de învățământ, ci un furnizor de formare profesională. Este adevărat că, deși art. 36 din Legea nr. 333/2003 face referire la faptul că persoana care urmează să îndeplinească atribuții de pază sau protecție (și nu persoana care intenționează să se înscrie la cursuri de formare profesională în acest sens), trebuie să îndeplinească inclusiv condiția lipsei antecedentelor penale, art. 39 din Legea nr. 333/2003 impune obligația furnizorului de formare profesională de a bloca înscrierea la cursurile de formare profesională a persoanelor care nu îndeplinesc această condiție. Practic, persoanele care au antecedente penale pentru infracțiuni săvârșite cu intenție nu pot îndeplini atribuții de pază sau protecție (în sensul Legii nr. 333/2003), dar nu pot nici să se înscrie la cursuri de formare profesională în materie de pază și protecție, din cauză că furnizorii de formare profesională sunt obligați să le respingă înscrierea. Instanța apreciază că obligativitatea îndeplinirii condiției lipsei antecedentelor penale de către persoana care urmează să îndeplinească atribuții de pază sau protecție și obligativitatea furnizorului de formare profesională în materia ce face obiectul de reglementare a Legii nr. 333/2003 de a aproba înscrierea la cursurile de calificare profesională doar a persoanelor care fac dovada lipsei antecedentelor penale este conformă dispozițiilor constituționale referitoare la dreptul la învățatură (în măsura în care formarea profesională asigurată de societatea petentă poate fi asimilată „învățaturii”).

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, reținând că dreptul la învățatură este respectat prin prevederile legale criticate. Condiționalitatea impusă de legiuitor vizează faptul că o persoană cu antecedente penale pentru infracțiuni săvârșite cu intenție nu poate parcurge o formă de formare profesională care o califică pentru un post cu atribuții de pază și protecție a persoanelor. Acesta limitare se subsumează marjei de apreciere a statului, prin autoritatea legiuitoare, de a permite restrângerea exercițiului unor drepturi și libertăți dacă aceasta se impune pentru apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și libertăților cetățenești și este proporțională cu necesitatea limitării accesului persoanelor cu antecedente penale pentru infracțiuni săvârșite cu intenție la o formă de calificare profesională care asigură accesul într-o profesie ce are drept scop tocmai protejarea obiectivelor, bunurilor, valorilor și a persoanelor.

9. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 39 alin. (2) raportat la art. 36 lit. c) din Legea nr. 333/2003 sunt constituționale, reținând că instituirea unor condiții pe care

trebuie să le îndeplinească persoanele care urmează să exercite atribuții de pază sau protecție este justificată de însuși scopul Legii nr. 333/2003, și anume asigurarea siguranței obiectivelor, bunurilor și valorilor împotriva oricăror acțiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existența materială a acestora, precum și protejarea persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viața, integritatea fizică sau sănătatea. Or, lipsa antecedentelor penale pentru infracțiuni săvârșite cu intenție, în cazul persoanelor angajate să asigure paza și protecția, este o condiție care dă expresie scopului legii. Este lipsită de relevanță afirmația autoarei excepției, în sensul că ar exista persoane care doresc să obțină o calificare într-un domeniu, fără a avea intenția efectivă de a profesa. De asemenea, textele legale criticate nu aduc atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii, sub aspectul dreptului la învățătură, întrucât se aplică tuturor persoanelor fizice aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 36 lit. c) și art. 39 alin. (2) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 18 martie 2014, având următorul cuprins:

— Art. 36 lit. c): „*Persoana care urmează să îndeplinească atribuții de pază sau protecție trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții: [...] c) să nu aibă antecedente penale pentru infracțiuni săvârșite cu intenție;*”;

— Art. 39 alin. (2): „*Furnizorul de formare profesională are obligația de a aproba înscrierea la cursurile de calificare profesională doar a persoanelor care fac dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 36 lit. a)–c).*”

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 32 alin. (1) privind dreptul la învățătură.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „RPG Guard 2012” — S.R.L. din Suceava în Dosarul nr. 14.132/314/2014 al Judecătoriei Suceava și constată că prevederile art. 39 alin. (2) raportat la art. 36 lit. c) din Legea nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Suceava și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 iunie 2016.

PREȘEDINTE,

Prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 39 alin. (2) fac parte din cap. V din Legea nr. 333/2003, intitulat „*Selecția, atestarea, angajarea, pregătirea și dotarea personalului de pază și gardă de corp*” și stabilesc condițiile în care are loc formarea profesională a personalului pentru executarea activităților de pază a obiectivelor, bunurilor, valorilor și de gardă de corp. Astfel, furnizorul de formare profesională din sectorul public sau privat, autorizat în condițiile legii, are obligația de a aproba înscrierea la cursurile de calificare profesională doar a acelor persoane care fac dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute de art. 36 lit. a)–c) din lege, printre care se află și cea privind lipsa antecedentelor penale pentru infracțiuni săvârșite cu intenție.

15. În aceste condiții, Curtea constată că normele de lege criticate nu interferează sub niciun aspect cu dispozițiile art. 32 din Constituție care garantează dreptul la învățătură, asigurat prin învățământul general obligatoriu, prin învățământul liceal și prin cel profesional, prin învățământul superior, precum și prin alte forme de instrucție și de perfecționare. În același timp, Curtea reține că textele de lege criticate reprezintă o expresie dreptului la muncă și la măsuri de protecție socială a muncii, care, în înțelesul dispozițiilor art. 42 din Constituție, privesc și „*formarea profesională*”. Curtea precizează că libertatea alegerii profesiei, a meseriei și a locului de muncă nu este incompatibilă cu stabilirea condițiilor în care poate fi exercitată o profesie, pentru ca aceasta să corespundă naturii și finalității sale. Astfel, Curtea reține că instituirea unor condiții pe care trebuie să le îndeplinească persoanele care urmează să exercite atribuții de pază sau protecție și a anumitor obligații, în sarcina formatorilor profesionali ai acestora, este justificată de însuși scopul Legii nr. 333/2003, și anume, asigurarea siguranței obiectivelor, bunurilor și valorilor împotriva oricăror acțiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existența materială a acestora, precum și protejarea persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viața, integritatea fizică sau sănătatea.

16. În acest context, Curtea constată că prevederile de lege criticate nu instituie discriminări pe considerente arbitrare, fiind aplicabile deopotrivă tuturor furnizorilor de formare profesională în domeniul de pază sau protecție, astfel încât încălcarea dispozițiilor art. 16 din Constituție nu poate fi reținută. Astfel cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale și nicidecum identitatea de tratament juridic în cazul stabilirii unor măsuri corespunzătoare unei anumite reglementări (a se vedea în acest sens, Decizia nr. 1.140 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 19 noiembrie 2008).

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 392

din 14 iunie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. a)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite**

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, excepție ridicată de Cristina Petrică în Dosarul nr. 6.958/99/2014 al Judecătoriei Iași — Secția civilă, care formează obiectul Dosarului nr. 1.564D/2015 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, deoarece autoarea excepției nu a indicat dispozițiile din Constituție față de care prevederile de lege criticate ar fi în contradicție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 10.824 din 30 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 6.958/99/2014, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Cristina Petrică într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei acțiuni în constatare a existenței unui imobil și, în subsidiar, de emitere a autorizației de construire cu privire la acesta.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia solicită în mod expres Curții Constituționale să stabilească sensul „corect” al noțiunii de „autorizație”, și anume: a) cel din Recomandarea Consiliului Europei nr. 97/344 din 22 aprilie 1997 pentru îmbunătățirea și simplificarea mediului de afaceri, care a vizat un sens larg, incluzând orice domeniu referitor la atribuțiile administrației publice, cu excepția activităților nucleare, a celor care privesc regimul armelor de foc, munițiilor și explozivilor, regimul drogurilor și precursorilor, precum și autorizațiilor din domeniul siguranței naționale; b) cel stabilit prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 13 din 16 septembrie 2013, care exclude din noțiunea de „autorizație” situațiile reglementate de art. 6 alin. (1) și art. 7 alin. (1) din

Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și în art. 29 și art. 44 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare. Autoarea excepției consideră că Decizia nr. 13 din 16 septembrie 2013 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție „nu este conformă politicii europene, stabilită prin Recomandarea CE nr. 97/344 din 22 aprilie 1997” și apreciază, prin urmare, că Înalta Curte de Casație și Justiție „și-a depășit propria competență interferând cu cea a Curții Constituționale”, făcând trimitere, în acest sens, la dispozițiile art. 146 alin. (1) lit. a), b) și d) din Constituție referitoare la atribuțiile Curții Constituționale.

6. **Judecătoria Iași — Secția civilă**, exprimându-și opinia, arată că sensul noțiunii de „autorizație” este cel reținut de Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia pronunțată în soluționarea recursului în interesul legii, fiind astfel exclusă Recomandarea Consiliului Europei nr. 97/344 din 22 aprilie 1997, ce a vizat un sens mai larg, inaplicabil în speță, în contextul reglementării unor dispoziții speciale în cuprinsul Legii nr. 50/1991. Instanța judecătorească reține că autoarea excepției nici nu a indicat exact care ar fi normele constituționale pretins încălcate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția este inadmisibilă, deoarece, pe de o parte, autoarea sa nu o motivează și nici nu indică textele din Constituție pretins a fi încălcate, iar pe de altă parte precizează că nu intră în sfera de competență a Curții Constituționale analiza conformității unei decizii a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, cu dispozițiile Constituției.

9. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, având în vedere cele reținute de Curtea Constituțională prin deciziile nr. 627 din 29 mai 2008 și nr. 1.313 din 4 octombrie 2011 și raportat la faptul că autoarea sa nu a indicat niciun text constituțional pretins a fi încălcat. În plus, apreciază că excepția nu îndeplinește cerința „legăturii textului de lege criticat cu soluționarea cauzei”, prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, care presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecătii, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate. Or, dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 au în vedere activitatea cu caracter de continuitate, iar nu una ocazională, cum este cea de construire a unui imobil, în temeiul unei autorizații emise pe baza documentației de urbanism prevăzute de lege.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 25 aprilie 2003, astfel cum au fost modificate și completate prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 486/2003 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 22 noiembrie 2003, având următorul conținut: „*În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:*”

a) autorizație — actul administrativ emis de autoritățile administrației publice competente prin care se permite solicitantului desfășurarea unei anumite activități, prestarea unui serviciu sau exercitarea unei profesii; noțiunea de autorizație include și avizele, licențele, permisele, aprobările sau alte asemenea operațiuni administrative prealabile ori ulterioare autorizării;”

13. Autorul excepției de neconstituționalitate nu a indicat dispozițiile din Constituție în raport cu care prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 ar fi în contradicție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în cauza de față, fără a fi raportate la dispoziții sau principii din Constituție, criticile formulate reflectă nemulțumirea autoarei excepției față de neaplicarea procedurii aprobării tacite în domeniul urbanismului și autorizării construcțiilor. Curtea

precizează că acestea nu constituie veritabile critici de neconstituționalitate, de vreme ce autoarea excepției nu a indicat dispozițiile din Legea fundamentală pretins încălcate de art. 3 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003. În jurisprudența sa, spre exemplu prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Decizia nr. 932 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 22 decembrie 2012 și prin Decizia nr. 116 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 376 din 17 mai 2016, Curtea Constituțională a conturat o anumită structură inerentă și intrinsecă oricărei excepții de neconstituționalitate. Astfel, aceasta cuprinde trei elemente: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a raportului de contrarietate dintre cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului legal criticat. Indiscutabil, primul element al excepției se circumscrie fie simplei indicări a textului pretins neconstituțional, fie menționării conținutului său normativ, iar cel de-al doilea, indicării textului sau principiului constituțional pretins încălcat. Or, în cauza de față, Curtea reține că, în motivarea excepției, nu au fost indicate dispozițiile sau principiile constituționale pretins încălcate.

15. Pe cale de consecință, constatând că excepția de neconstituționalitate nu îndeplinește exigențele prevăzute de art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia „*sesizările trebuie[...] motivate*”, Curtea urmează a respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate formulate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autoarei acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 stabilește că „*Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți (...)*”.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, excepție ridicată de Cristina Petrică în Dosarul nr. 6.958/99/2014 al Judecătoriei Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Iași — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 iunie 2016.

PREȘEDINTE,

Prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru acordarea de ajutoare de urgență familiilor și persoanelor singure, cetățeni români, afectate de calamitățile naturale produse în Italia în 24 august 2016

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 28 alin. (1) din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă acordarea de ajutoare de urgență familiilor și persoanelor singure, cetățeni români, afectate de calamitățile naturale care au avut loc în Italia.

Art. 2. — (1) Ajutoarele de urgență prevăzute la art. 1 se acordă după cum urmează:

a) în sumă de 10.000 euro pentru familiile sau persoanele singure ale căror locuințe proprietate personală au fost distruse în proporție de peste 50% și își mențin reședința în Italia, iar cuantumul cumulativ al formelor de sprijin primite din partea statului român și italian nu depășește valoarea estimată a locuinței; ajutorul se acordă și familiilor sau persoanelor singure care decid să se întoarcă în România;

b) în sumă de 1.000 euro pentru fiecare persoană decedată din familie, acordată membrului supraviețuitor al familiei sau rudei până la gradul 2;

c) în sumă de 1.000 euro pentru o rudă până la gradul 2 care se deplasează în Italia pentru sprijinirea membrilor supraviețuitori ai familiilor afectate;

d) în sumă de 6.000 euro pentru copiii rămași orfani în urma decesului părinților și se acordă rudelor până la gradul 4 sau altor persoane cetățeni români la care se dispune măsura de protecție specială a copilului/copiilor pentru creștere și îngrijire;

e) în sumă de 3.000 euro pentru familiile sau persoanele singure care nu au locuință proprie, dar care nu mai au unde locui prin distrugerea imobilului unde locuiau, indiferent dacă acestea decid să își mențină reședința în Italia sau să se întoarcă în România;

f) în sumă de 3.000 euro pentru persoanele adulte apte de muncă care se întorc în România, în vederea sprijinului acestora pentru reintegrare;

g) acoperirea cheltuielilor de spitalizare și recuperare pentru cei care nu sunt incluși în sistemul de asigurări și a căror cheltuieli nu sunt acoperite de statul italian.

(2) În funcție de situația familiei sau persoanei singure, ajutoarele de urgență prevăzute la alin. (1) pot fi cumulate.

(3) Ajutorul de urgență prevăzut la alin. (1) se plătește în cont bancar sau în numerar în euro ori echivalentul în lei în cazurile familiilor sau persoanelor singure care își mențin reședința în Italia și echivalentul în lei în cazurile familiilor sau persoanelor singure care revin în România, inclusiv pentru situația prevăzută la alin. (1) lit. e).

(4) Valoarea ajutoarelor prevăzute la alin. (1) se calculează la cursul euro stabilit de Banca Națională a României din ziua publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei hotărâri, indiferent de data la care se efectuează plata ajutorului. Pentru ajutoarele care se plătesc în lei, dacă din calcul rezultă

o sumă fracționară aceasta se rotunjește la leu în favoarea beneficiarului.

(5) Ajutorul de urgență de la alin. (1) lit. e) nu poate fi cumulativ cu ajutorul de urgență prevăzut la alin. (1) lit. a).

(6) Ajutorul de urgență de la alin. (1) lit. f) va fi eșalonat în plăți lunare pe o durată de 6 luni.

(7) Ajutorul prevăzut la alin. (1) lit. d) se acordă și în cazul copiilor cu un părinte decedat, iar celălalt este dispărut sau nu se ocupă de creșterea și îngrijirea copilului.

Art. 3. — (1) Ajutoarele de urgență se acordă la cererea persoanei îndreptățite care poate fi, după caz, membrul supraviețuitor al familiei pentru ajutoarele prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a)—c) și f), respectiv persoanele prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. d) și e).

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) este însoțită obligatoriu de copia actului de identitate al persoanei îndreptățite și de documente doveditoare care să ateste situația în care aceasta se află.

(3) Modelul cererii se stabilește prin ordin al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice, în termen de 5 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(4) Cererea și documentele doveditoare prevăzute la alin. (2) se depun și se înregistrează astfel:

a) la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României pentru ajutorul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. a), b), e) și g);

b) la agențiile județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința persoana îndreptățită, pentru ajutorul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. a), b), c), d)—f).

(5) În situația prevăzută la alin. (4) lit. a), misiunile diplomatice sau oficiile consulare transmit la Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială documentele înregistrate în termen de maximum 7 zile lucrătoare.

Art. 4. — (1) Documentele doveditoare prevăzute la art. 3 alin. (2) se prezintă în copie și sunt, după caz:

a) actul constatator al gradului de distrugere a locuinței;

b) actul constatator al decesului persoanei;

c) actele de identitate/stare civilă care să ateste că persoana solicitantă este membru al familiei afectate;

d) acte care dovedesc proprietatea personală a locuinței;

e) actele de identitate ale rudelor sau persoanelor care solicită ajutorul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. d) și e), precum și documentele care să ateste calitatea acestora, inclusiv încredințarea copiilor.

(2) Pentru toate situațiile, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României colaborează cu atașatul pe probleme

sociale al Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice din Italia în vederea efectuării unui referat social care să conțină identitatea membrilor familiei afectate, membrii supraviețuitori, situația financiară a acestora, prejudiciul înregistrat și intenția familiei de a rămâne în Italia sau de a se întoarce în România.

(3) Referatul prevăzut la alin. (2) se transmite Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială și însoțește obligatoriu cererile prevăzute la art. 3 alin. (2).

(4) În cazul în care documentele care să ateste identitatea au fost pierdute în urma cutremurului se pot prezenta copii după documentele eliberate de autoritățile italiene, care să ateste identitatea persoanelor și faptul că documentele de identitate au fost pierdute. Dacă sunt în limba italiană, vor fi transmise traducerile efectuate de către oficiile consulare/misiunile diplomatice.

(5) În cazul ajutorului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. g), oficiile consulare și misiunile diplomatice ale României vor comunica în scris Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială suma reprezentând contravaloarea serviciilor medicale pe care trebuie să le suporte cetățeanul român, conform documentelor eliberate de furnizorul de servicii medicale unde a fost efectuat tratamentul/spitalizarea, în măsura în care acestea nu sunt acoperite de o instituție a statului italian sau de o casă de asigurări de sănătate din țară sau din străinătate.

Art. 5. — (1) Ajutoarele prevăzute la art. 1 se suportă din creditele bugetare aprobate cu această destinație în bugetul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice, iar plata acestora se efectuează astfel:

a) pentru situațiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a), c) și g), suma integrală se plătește de Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială;

b) pentru situațiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b), se plătește prin Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială în situația în care persoana beneficiară este în Italia;

c) pentru situațiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b), în cazul în care persoana beneficiară este în România, precum și pentru situațiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. e) și f), se plătește prin agențiile județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, în a căror rază teritorială locuiește persoana. Aceste sume se plătesc în lei.

(2) Pentru situațiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. d), ajutorul se acordă numai după stabilirea măsurii de protecție specială a copiilor, astfel:

a) suma reprezentând contravaloarea în lei a sumei de 3.000 euro pentru cheltuielile curente de creștere, îngrijire și educare a copiilor se acordă direct persoanei/familiei la care s-a dispus măsura de protecție specială a copilului;

b) suma reprezentând contravaloarea în lei a sumei de 3.000 euro într-un cont bancar deschis de persoana la care s-a dispus măsura de protecție specială a copilului, pe numele copilului și care va putea fi accesat de acesta numai după împlinirea vârstei de 18 ani.

(3) Pentru situațiile prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. c), beneficiarii au obligația de a prezenta la agenția județeană pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, în a cărei rază teritorială locuiesc, copia după documentele care atestă efectuarea deplasării și care poate fi copia biletului de transport sau comunicarea oficiilor consulare ori misiunilor diplomatice care atestă sosirea persoanei pe teritoriul Italiei.

(4) În cazul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. d), plata sumei se face numai după prezentarea, de către persoana la care s-a dispus măsura de protecție specială a copilului, a copieii după extrasul de cont care să confirme deschiderea acestuia în numele copilului.

(5) În cazul ajutorului prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. g), Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială virează suma comunicată de oficiile consulare/misiunile diplomatice ale României în contul acestora, urmând ca oficiile consulare/misiunile diplomatice ale României să o plătească furnizorului de servicii medicale unde a fost efectuat tratamentul/spitalizarea.

Art. 6. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 37 și 38 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2011, cu modificările și completările ulterioare, pentru acordarea ajutorului de urgență prevăzut la art. 1 nu se impune efectuarea de anchete sociale.

(2) Ajutoarele de urgență acordate potrivit prezentei hotărâri nu se iau în calcul la stabilirea altor drepturi și obligații și nu pot fi urmărite silit.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârștnice,

Dragoș-Nicolae Pîslaru

Ministrul sănătății,

Vlad Vasile Voiculescu

p. Ministrul afacerilor externe,

Alexandru Victor Micula,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 1—4, art. 10 și 11 din Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 14/2016 privind stabilirea unor măsuri provizorii referitoare la implementarea Codului rețelei pentru Sistemul național de transport al gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 16/2013

Având în vedere prevederile art. 10 alin. (1) lit. a) și q) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, și ale art. 68 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. I. — Termenul prevăzut la art. 1—4, art. 10 și 11 din Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 14/2016 privind stabilirea unor măsuri provizorii referitoare la implementarea Codului rețelei pentru Sistemul național de transport al gazelor naturale, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în

Domeniul Energiei nr. 16/2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 31 martie 2016, se prorogă până la data de 1 noiembrie 2016.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Niculae Havrileț

București, 26 august 2016.
Nr. 44.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

